

Věděli jsme, že naši soudcové porušovali zákon jen pod tíhou situace — ačkoli ani to jsme nemohli schvalovati — a dnes nemůžeme než vítati, že jdou do sebe, vidouce marnost sebe větších obětí, a že se vrací k úctě k zákonu. Průběh valné schůze a literární projevy o ní naplňují i jinak opravdového přítele soudnictví uspokojením. Soudcovstvo se veřejně přiznává k chybě, kaje se z ní a slibuje nápravu — bezpečný to doklad, že naše soudcovstvo je, bohudík, v jádře zdravé. Vynikající členové Nejvyššího soudu ujímají se vedení a ukazují, kudy z dnešního, soudců nedůstojného stavu ven. Soudce nemá povinnosti zdolati stůj co stůj a co nejrychleji nával práce, jež se mu přiděluje, nýbrž jeho povinností je sloužiti právu a spravedlnosti, a to ovšem horlivě a co nejsvědomitěji; bude-li tak činiti, nebudou od soudů odcházeti strany roztrpčené tím, že se ani k slovu nedostaly, a bude tedy nejen vzrůstati víra ve spravedlnost, nýbrž i vážnost soudcovského stavu a důvěra v něj. A soudcové sami najdou zase svou lásku k povolání a naplnění budou vnitřní spokojeností z díla svědomitě vykonaného. A nepochybují o tom, že »i to ostatní bude jim přidáno.«

Passivní resistance? Četli a slyšeli jsme tato slova brzy po valné schůzi soudcovstva. Než ten, kdo v této souvislosti těchto slov užívá, prozrazuje, že nemá správný pojem ani o podstatě soudnictví ani o významu pasivní resistance. Pasivní resistance předpokládá: pro jistou technickou činnost jsou dány předpisy, ale předpisy zastaralé, dané pro zcela jiné poměry, tedy nepotřebné, takže nedbáním jich se činnost, o niž jde, jenom zlepší. Návrát k těmto předpisům znamená naproti tomu zhoršení dosavadní činnosti a má za účel právě jenom to, aby toto zhoršení se pocíťovalo.

Postavte naproti tomu činnost soudcovskou, při níž je důkladné a pravdivé zjištění skutkového děje hlavní a nezbytnou podmínkou správnosti rozhodnutí, srovnejte s tím výsledky, k nimž se dospěje, zachovávají-li se předpisy procesní, s výsledky, jaké se objevují, nedbá-li se těchto předpisů — a zastydíte se, že jste vůbec slova o pasivní resistenci vyslovili.

Osnova zákona o tisku a osnova zákona o ochraně cti staly se širší veřejnosti v plném znění přístupnými otištěním v časopise »Věstník československých novinářů« č. 5. Osnova zákona o tisku, čítající 93 paragrafů, je rozdělena na čtyry hlavy. První obsahuje ustanovení obecná, druhá tiskový řád (výroba a rozšiřování tiskopisů), ustanovení pořádková, oddíl o pravdivosti tiskových zpráv, který upravuje především na novém základě instituci tiskové opravy, dále předpisy o tiskopisech ohrožují-